

Γαλαταρκὰ Κύπρ. Παναγιά Γαλαταρὲ Δ.Κρήτ. γ) Θηλ., ἢ ἔχουσα μεγάλους μαστοὺς Στερελλ. (Ἀράχ.) 2) Ὁ εὐρισκόμενος παρὰ τὴν μαστοφόρον χώραν Ἀθῆν.: Γαλάριον κόκκαλον (τὸ μῆριαϊον ὅστων τῶν αἰγοπροβάτων, κατ' ἀναλογίαν δὲ καὶ τὸ ἀντίστοιχον τῶν προσθίων ποδῶν). 3) Ἐκεῖνος ποῦ ἀκόμη θηλάζει Καλαβρ. (Μπόβ.) Χίος: Ρίφι γαλατάριον Χίος.

Β) Οὐς. 1) Τὸ ἀμελγόμενον ζῷον σύνθη. καὶ Καλαβρ. (Μπόβ.): Τὸ καλοκαίρι βάθουν χωριστὰ τὰ γαλάρια καὶ χωριστὰ τὰ στέργα σύνθη. Ἀντίθ. ἀργὸς Α 3, ἀργουδέλλα. 2) Μάνδρα εἰς τὴν ὁποίαν ἀποχωρίζονται τὰ ἀμελγόμενα αἰγοπρόβατα Ἡπ. Καλαβρ. (Μπόβ.) Πελοπν. (Ἀρκαδ. Ἡλ. Καλάβρυτ. Κορινθ.) κ. ἄ. β) Μάνδρα ἐν γένει τῶν αἰγοπροβάτων σύνθη.: Ἄσμη.

Μὲ τὰ κατοίκια ἔς τὴν ποδῶν καὶ τ' ἀργὰ ἔς τὰ χέρια στρουγγα σὲ στρουγγα περπατεῖ, γαλάρι σὲ γαλάρι Πελοπν.

Τὰ πρότα μῆχαν ἔς τὸ μαντρί, τὰ γίδια ἔς τὸ γαλάρι (πρότα=πρόβατα) Ἡπ. Συνών. μάντρα, μαντρί Ἡλ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπον Γαλάρι Πελοπν. (Μάν.) τοῦ Λούκα τοῦ Γαλάρι Πελοπν. (Γορτυν.) τοῦ Τζουρούμη τὸ Γαλάρι αὐτόθ. τοῦ Μπάρη τὰ Γαλάρια Πελοπν. (Τριφυλ.) τοῦ Κουρκούμα τὰ Γαλάρια Πελοπν. (Γορτυν.) Γαλαχτάρια Εὐβ. (Αἰδηψ.) Γαλατάρια Θράκ. Ἀγαλάρια Πελοπν. (Πύλ.) γ) Μάνδρα αἰγοπροβάτων διὰ τὴν χειμερινὴν περίοδον Πελοπν. (Γορτυν. Γέρμ. Καλάβρυτ. Κορινθ.) κ. ἄ.: Ἐπιασε τὸ κρῦν καὶ τὰ κατέβασαν τὰ πράματα ἔς τὰ γαλάρια Κορινθ. Συνών. χειμαδεῖο. δ) Μεταφ. μέρος ἀκάθαρτον καὶ βρωμερὸν Πελοπν. (Μάν.): Νὰ πλύνῃς τὸ πάτουμα, γιατί ἐναι γαλάρι. 3) Ποιμὴν ἐγγάλων αἰγοπροβάτων καὶ γενικῶς βοσκὸς Μακεδ. (Κηπουρ.) Πελοπν. (Ἀρκαδ.) Στερελλ. κ. ἄ.: Ἄσμη.

Γαλάρι, ποῦ ἔν τὰ πρόβατα, γαλάρι, ποῦ ἔν τὰ γίδια καὶ ποῦ ἔν ὁ Παναγιώταρος ὁ πρῶτος στανοκόπος; Ἀρκαδ. 4) Γαλακτοπώλης Κύπρ. Συνών. γαλᾶς, γαλατᾶς 1, γαλατζῆς. 5) Θηλ. γαλαταρῆ, εἶδος ἀγρίου χόρτου Μεγίστ. 6) Χοιρίδιον τὸ ὁποῖον ἐξακολουθεῖ νὰ θηλάζῃ Κέρκ.

γαλάρισμα τό, ἀμάρτ. γαλάρ'σμα Στερελλ. (Αἰτωλ.) Ἐκ τοῦ ρ. γαλαρίζω. Ἀπασχόλησις εἰς τὴν γαλακτοκομίαν. Συνών. γαλαροκόμισμα.

γαλαρόγιδο τό, ΧΧριστοβασ. Διηγῆμ. Στάν. 47. Ἐκ τῶν οὐς. γαλάρι, δι' ὃ ἰδ. γαλάρεις, καὶ γίδι. Αἰξ ἀμελγομένη: Ἀνέβαιναν γὰ τοῖς ἀρμεγῶνες τοὺς τὰ γαλαρόγινδα.

γαλαροκόκκαλον τό, ἀμάρτ. γαλαροκόκκαλον Στερελλ. (Ἀράχ.) Ἐκ τῶν οὐς. γαλάρι, δι' ὃ ἰδ. γαλάρεις, καὶ κόκκαλον.

Τὸ ὅστων τοῦ βραχίονος, ἢ κερκίς (διὰ τὴν σημ. πβ. γαλάρειον κόκκαλον ἐν λ. γαλάρεις Α 2).

γαλαροκόμισμα τό, Δλουκοπ. Ποιμεν. 69. Ἐκ τοῦ ἀμάρτ. ρ. γαλαροκομίζω. Γαλάρισμα, ὃ ἰδ.

γαλαροκόπαδο τό, Δλουκοπ. Ποιμεν. 25 γαλαροκόπαδον Θεσσ (Αἰβάν. Καλαμπάκ.) Στερελλ. (Λεπεν.) κ. ἄ. Ἐκ τῶν οὐς. γαλάρι, δι' ὃ ἰδ. γαλάρεις, καὶ κοπάδι. Ποίμνιον ἐγγάλων αἰγοπροβάτων. Συνών. γαλαροκοπή.

γαλαροκοπή ἢ, Δλουκοπ. Ποιμεν. 37, 59, 84.—Λεξ. Βλαστ. 288 γαλαροκοπή Στερελλ. (Αἰτωλ.) Ἐκ τῶν οὐς. γαλάρι, δι' ὃ ἰδ. γαλάρεις, καὶ κοπή. Γαλαροκόπαδο, ὃ ἰδ.

γαλαροκούδοννο τό, ἀμάρτ. γαλαροκούδ'νον Στερελλ. (Λεπεν.)

Ἐκ τῶν οὐς. γαλάρι, δι' ὃ ἰδ. γαλάρεις, καὶ κουδούνη. Ὁ κώδων τῶν αἰγοπροβάτων.

γαλαροκούρι τό, ἀμάρτ. γαλαροκούρ' Μακεδ. (Καταφύγ.)

Ἐκ τῶν οὐς. γαλάρι, δι' ὃ ἰδ. γαλάρεις, καὶ κουρί. Δάσος ὅπου βόσκουν ἔγγαλα αἰγοπρόβατα. Πβ. γαλαρολίβαδο.

γαλαρόκνυπρο τό, Γ'Επαχτίτ. Ἰστορ. 34 γαλαρόκνυπρος ὁ, Δλουκοπ. Ποιμεν. 80 γαλαρόκνυπρος Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀκαρναν. Λεπεν.)

Ἐκ τῶν οὐς. γαλάρι, δι' ὃ ἰδ. γαλάρεις, καὶ κνυρί. Ὁρειχάλκινος ποιμενικὸς κώδων τῶν αἰγοπροβάτων.

γαλαρολίβαδο τό, Δλουκοπ. Ποιμεν. 100. Ἐκ τῶν οὐς. γαλάρι, δι' ὃ ἰδ. γαλάρεις, καὶ λιβάδι. Λιβάδι ὅπου βόσκουν τὰ ἔγγαλα αἰγοπρόβατα. Πβ. γαλαροκούρι.

γαλαρόμαντρα ἢ, Χίος κ. ἄ. Ἐκ τῶν οὐς. γαλάρι, δι' ὃ ἰδ. γαλάρεις, καὶ μάντρα. Διαμέρισμα τῆς μάνδρας, ὅπου μένουν αἱ ἀμελγόμεναι αἰγες. Πβ. γαλαρομάντρι.

γαλαρομάντρι τό, Κρήτ. κ. ἄ.—Δλουκοπ. Ποιμεν. 47—Λεξ. Βλαστ. 286 γαλαρομάντρ' Θεσσ. (Αἰβάν. Καλαμπάκ.) Στερελλ. (Αἰτωλ.) γαλαρομάντρι Ἡπ.

Ἐκ τῶν οὐς. γαλάρι, δι' ὃ ἰδ. γαλάρεις, καὶ μαντρί. 1) Μάνδρα τῶν ἐγγάλων αἰγοπροβάτων ἐνθ' ἄν. Πβ. γαλαρόμαντρα. 2) Μάνδρα εἰς τὴν ὁποίαν γίνεται ἡ κουρά τῶν ἐγγάλων αἰγοπροβάτων Ἡπ. Συνών. γαλαρεῖο.

γαλαρομιλζόρα ἢ, ἀμάρτ. γαλαρομιλζόρα Στερελλ. (Αἰτωλ.) γαλαρομπλζόρα Στερελλ. (Καλοσκοπ. Παρνασσ.)

Ἐκ τῶν οὐς. γαλάρι, δι' ὃ ἰδ. γαλάρεις, καὶ μιλζόρα. 1) Προβατῖνα ἔγγαλη Στερελλ. (Αἰτωλ.) 2) Προβατῖνα διαιτῆς γεννώσα διὰ τρίτην φορὰν Στερελλ. (Καλοσκοπ. Παρνασσ.)

γαλαροπρόβατο τό, ἀμάρτ. γαλαρόπρατο ΧΧριστοβασ. Διηγ. Στάν. 47.

Ἐκ τῶν οὐς. γαλάρι, δι' ὃ ἰδ. γαλάρεις, καὶ πρόβατο, παρ' ὃ καὶ πράτο.

Ἐγγαλον πρόβατον: Ἀνέβαιναν γὰ τοὺς ἀρμεγῶνες τοὺς τὰ γαλόπρατα.

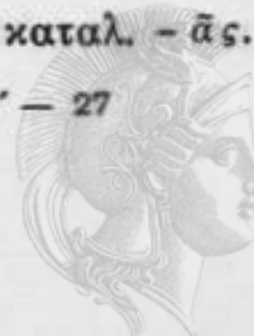
γαλαροτόπι τό, Θράκ. γαλαροτόπ' Στερελλ. (Ἀκαρναν.)

Ἐκ τῶν οὐς. γαλάρι, δι' ὃ ἰδ. γαλάρεις καὶ *τόπι <τόπος ἢ ἐκ τοῦ ἀμάρτ. οὐς. γαλαρότοπος. Πβ. βοσκοτόπος καὶ βοσκοτόπι, σπιτότοπος καὶ σπιτότοπι κττ.

Μέρος λιβαδίου, ὅπου βόσκουν τὰ ἔγγαλα πρόβατα.

γαλᾶς ὁ, Κωνπλ.

Ἐκ τοῦ οὐς. γάλα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ᾶς.

Ὁ πωλῶν γάλα. Συνών. *γαλάρις* B 4, *γαλατᾶς* 1, *γαλατζῆς*.

γαλασπρίζω Πάρ. (Παροικ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *γάλα* καὶ τοῦ ρ. *ἀσπρίζω*.

Ἀσβεστῶνω, ἐπὶ οἰκίας (κάμνω αὐτὴν λευκὴν ὡς τὸ γάλα).

γαλαστάτες ὁ, Πόντ. (Κοτύωρ.)

Ἐκ τοῦ ἀμαρτ. οὐσ. *γαλοστάτης* παρὰ τὸ οὐσ. *γάλα* καὶ τὸ κοινὸν β' συνθ. - *στάτης*. Πβ. *λυχνοστάτης*, *σταμνοστάτης* κτλ.

Τόπος ὅπου τίθενται τὰ πλήρη γάλακτος σκεύη.

γαλαστοιβῆ ἡ, ἀμαρτ. *γαλαστοιβῆ* Εὐβ. (Κάρυστ.) *γαλαταστοιὰ* Ρόδ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *γαλαστοιβῆ* κατὰ τὰ εἰς - *σά* ὀνόματα φυτῶν ἢ ἐκ τῶν οὐσ. *γάλα* καὶ *ἀστοιβῆ*.

Τὸ φυτὸν εὐφόρβιον (*euphorbia*) τῆς τάξεως τῶν γρομφαδιωδῶν (*scrofulariaceae*). Συνών. *γαλαστοιβῆ*, *γαλαστοιβίδα*.

γαλαστοιβῆ ἡ, Σκῦρ. *γαλαταστοιβῆ* Ρόδ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *γάλα* καὶ *ἀστοιβῆ* κατ' εὐθείαν ἐκ τῆς ὀνομαστικῆς.

Γαλαστοιβῆ, ὁ ἰδ.

γαλαστοιβίδα ἡ, Κρήτ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *γάλα* καὶ *ἀστοιβίδα*.

Γαλαστοιβῆ, ὁ ἰδ.

γαλατάδα ἡ, Ἀνδρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *γάλα* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - *άδα* (I).

Χόρτον ἐδώδιμον φυόμενον μετὰ τὰς πρώτας βροχὰς τοῦ φθινοπώρου.

γαλατάδικο τό, κοιν. *γαλατάδ'κον* βόρ. ἰδιώμ. *γαλ'τάδ'κον* Θεσσ. (Καλαμπάκ.) κ. ἄ.

Ἐκ τοῦ *γαλατᾶδες* πληθ. τοῦ οὐσ. *γαλατᾶς* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - *ικο*, δι' ἦν ἰδ. - *ικός*.

Μέρος ὅπου πωλεῖται ἢ παρέχεται πρὸς τροφήν γάλα, γαλακτοπωλεῖον.

γαλατάκι τό, κοιν. *γαλατάκ'* βόρ. ἰδιώμ. *γαλατάτσι* Μεγίστ. κ. ἄ. *γαλατσάκι* Σύμ. *γαλατσάι* Σύμ. *γαλάτσι* Μέγαρ.

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. *γάλα* διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - *άκι*. Τὸ *γαλάτσι* κατ' εὐθείαν ἐκ τῆς ὀνομαστικῆς.

Μικρὰ ποσότης γάλακτος: *Ἦπμε* τὸ παιδάκι τὸ *γαλατάκι* του καὶ κοιμήθηκε.

γαλαταρεῖδ τό, ἀμαρτ. *γαλαταρκὸν* Κύпр.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *γάλα* ἢ *γαλατᾶς* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - *αρεῖδ*.

Μάνδρα Ἰνδιάνων, γάλλων (ἡ λ. θὰ ἐσήμαινε κατ' ἀρχὰς μάνδραν ἐγγάλων ζώων καὶ βραδυτέρον συνετελέσθη ἢ σημασιολογικὴ ἐπέκτασις): Ἄσμ.

Πέψε του τὸ *γαλαταρκὸν* μὲ ἑκατὸν *γαλλοῦδκια*,
πέψε του τὸ *ὀρνιθαρκὸν* μὲ ἑκατὸν *πουλλοῦδκια*.

γαλατᾶς ὁ, κοιν. Θηλ. *γαλατοῦ* κοιν.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *γάλα* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - *ᾶς*.

1) Ὁ πωλῶν, ὁ ἐμπορευόμενος γάλα, γαλακτοπώλης κοιν. Συνών. *γαλάρις* B 4, *γαλᾶς*, *γαλατζῆς*. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. σύνθη. 2) Ὁ φίλος τοῦ γάλακτος, ὁ

ἀγαπῶν, ὁ τρώγων πολὺ γάλα Κρήτ. κ. ἄ. 3) Θηλ., ἡ ἀποφέρουσα, ἡ παράγουσα πολὺ γάλα Πελοπν. (Βούρ-βουρ.) κ. ἄ.

γαλατάσκι τό, Ἡπ. *γαλατάσῃ* Ἡπ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *γάλα* καὶ *ἄσκι*.

Ἀσκὸς κατάλληλος δι' ἀπόθεσιν γάλακτος. Πβ. *γαλατῆ*.

γαλατασκόπουλλο τό, ἀμαρτ. *γαλατάσκοπ'λλο* Δλουκοπ. Ποιμεν. 155.

Ἐκ τῶν οὐσ. *γάλα* καὶ *ἀσκόπουλλο*.

Μικρὸς ἀσκὸς κατάλληλος δι' ἐναπόθεσιν γάλακτος.

γαλαταφάνα ἡ, Πελοπν. (Μάν.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *γάλα* καὶ *ἄφανα*.

Εἶδος ἀφάνας, ἀκανθώδους θάμνου.

γαλατῆ (I) ἡ, *γαλατέα* Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Τραπ. Χαλδ.) *γαλατῆ* Θράκ. (Σαρεκκλ.) Μακεδ. κ. ἄ. *γαλατῆς* Κέως *γαλατῆ* Δ.Κρήτ. *γαλέα* Πόντ. (Κοτύωρ.) Πληθ. *γαλατῆς* Ἡπ. (Ζαγόρ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *γάλα* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - *σά*. Τὸ *γαλέα* κατ' εὐθείαν ἐκ τῆς ὀνομαστικῆς.

Ἡ ὁσμὴ τοῦ γάλατος ἐνθ' ἀν.: *Τὸ σκεῦος μυρίζ' γαλατέαν* Κοτύωρ. Τραπ. Χαλδ. *Μυρίζ' γαλατῆς* Ζαγόρ. *Μυρίζει γαλατῆς* Σαρεκκλ. || Φρ. *Τὸ στόμαν ἀτ' γαλέαν μυρίζ'* (εἶναι μικρὸς τὴν ἡλικίαν) Κοτύωρ. Συνών. *γαλατίλα*.

γαλατῆ (II) ἡ, Ρόδ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *γάλα* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - *σά*. Φυτὸν τοῦ γένους εὐφορβίου (*euphorbia*) τῆς τάξεως τῶν γρομφαδιωδῶν (*scrofulariaceae*) ἔχον γαλακτώδη ὀπόν.

γαλατένιος ἐπίθ. σύνθη. *γαλατένιος* βόρ. ἰδιώμ. Οὐδ. *γαλατένεν* Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ, Τραπ. Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *γάλα* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - *ένιος*.

1) Ὁ ἐκ γάλακτος συνιστάμενος, ἐπὶ τροφῶν Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Τραπ. Χαλδ.): *Φαεῖν γαλατένεν*. 2) Ὁ ἔχων τὸ χρῶμα τοῦ γάλακτος, λευκὸς σύνθη.: *Γαλατένιο δέρμα* - *πρόσωπο* κττ. *Γαλατένια σάρκα*. *Γαλατένια μπράτσα* - *χέρια* κττ.

γαλατερά ἐπίρρ. Ἰδραγούμ. Ὅσοι ζωνταν. 56.

Ἐκ τοῦ ἐπίθ. *γαλατερός*.

Μὲ χρῶμα λευκὸν ὡς τὸ τοῦ γάλακτος: *Τὸ φεγγάρι φώτιζε γαλατερά τὸν οὐρανό*.

γαλατερικὸς ἐπίθ. ἀμαρτ. Πληθ. *γαλατερικά* τά, Δ.Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ἐπίθ. *γαλατερός* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - *ικός*.

Πληθ. *γαλατερικά*, παρασκευάσματα τοῦ γάλακτος: *Νὰ πῆξης τὸ γάλα, νὰ κάμης γαλατερικά* (ἐξ ἐπφδ.)

γαλατερός ἐπίθ. κοιν. καὶ Πόντ. (Κοτύωρ. Τραπ. Χαλδ.) *γαλατιρός* βόρ. ἰδιώμ. *γατερὲ* Τσακων. *γαλαχτερός* πολλαχ. *γαλαχιτός* πολλαχ. βορ. ἰδιωμ. *γαλαφτερός* Πελοπν. (Οἶν.) *γαλαφιτός* Β.Εὐβ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *γάλα* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - *ερός*. Τὸ *γαλαχτερός* ἐκ παλαιότερου θέμ. *γαλακτ* - *γαλαχτ*.

Α) Ἐπιθετικ. 1) Ὁ ἔχων ἢ ὁ παρέχων ἄφθονον γάλα κοιν. καὶ Τσακων.: *Γαλατερὴ ἀγέλαδα* - *γυναῖκα* - *κατσίκια* κττ. *Γαλατερὸ πρόβατο* κοιν. *Σιδερένια καὶ γαλατερή!* (εὐχή πρὸς λεχῶνα) Πάρ. *Ἀτσαλένια καὶ γαλαχτιρή!* (συνών.